

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๖๘

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจอดเรือในแม่น้ำลำคลอง ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มีบทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมและรัดกุมพอที่จะควบคุมการจอดเรือในแม่น้ำลำคลองให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสะดวกแก่การสัญจรไปมาของประชาชน ทั้งยังขาดมาตรการที่จะป้องกันและปราบปรามการใช้แม่น้ำลำคลองเป็นที่จอดเรือเพื่อพักอาศัยโดยไม่เคลื่อนที่เป็นเวลาแรมปี ก่อให้เกิดความสกปรกกรุงรัง ผู้อยู่อาศัยในเรือดังกล่าวยังถ่ายเทสิ่งปฏิกูลและทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลองเป็นการประจำ ทำให้แม่น้ำลำคลองตื้นเขิน สกปรก เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จำเป็นต้องแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการจอดเรือในแม่น้ำลำคลอง พุทธศักราช ๒๔๗๕

บรรดาบทกฎหมายที่ขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ในประกาศของคณะกรรมการปฏิวัติฉบับนี้

“เรือ” หมายความว่า ความรวมถึง แพ โป๊ะ และสิ่งอื่นใดที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมเรือในฐานะเป็นเจ้าของ ผู้เช่า ผู้ครอบครอง หรือในฐานะอื่นใด

“เขตห้ามจอดเรือ” หมายความว่า เขตที่มีประกาศของพนักงานท้องถิ่นห้ามจอดเรือตามความในประกาศของคณะกรรมการปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีมอบหมายสำหรับท้องที่ภายในเขตเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับท้องที่ภายนอกเขตเทศบาล

ข้อ ๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้พนักงานท้องถิ่นโดยอนุมัติของอธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจออกประกาศ

(๑) กำหนดว่าแม่น้ำลำคลองใดหรือส่วนหรือแม่น้ำลำคลองใดเป็นเขตห้ามจอดเรือ

(๒) กำหนดวิธีการและลักษณะการจอดเรือทั้งในและนอกเขตห้ามจอดเรือเพื่อความสะดวกแก่การจราจรและการอื่น

ประกาศของพนักงานท้องถิ่นดังกล่าวให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ปิดประกาศนั้นไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกาศ และที่ว่าการอำเภอท้องที่ในเขตที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๔ เมื่อได้มีประกาศตามความในข้อ ๓ (๑) กำหนดว่าแม่น้ำลำคลองใดหรือส่วนของแม่น้ำลำคลองใดเป็นเขตห้ามจอดเรือ และพนักงานท้องถิ่นได้ปักป้ายแจ้งเขตห้ามจอดเรือไว้เป็นสำคัญแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของเรือจอดเรือในเขตห้ามจอดเรือระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๓.๐๐ นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจอดเรือจากพนักงานท้องถิ่นหรือในระหว่างเวลาดังกล่าวแล้วลงจอดจนไม่อาจเคลื่อนย้ายเรือออกจากเขตห้ามจอดเรือได้

ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกใบอนุญาตจอดเรือ กำหนดวิธีการออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต เงื่อนไขและระยะเวลาการอนุญาต ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตซึ่งไม่เกินฉบับละสิบบาท และมีอำนาจยกเว้นเรือบางประเภทที่ไม่ต้องได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๓ (๒) หรือฝ่าฝืนข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อย

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

บาท และให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเคลื่อนย้ายและยึดเรื่อนั้นไว้จนกว่าเจ้าของเรือได้ชำระค่าเคลื่อนย้ายตามระเบียบที่กำหนดในวรรคสอง ถ้าเจ้าของเรือไม่ชำระค่าเคลื่อนย้ายภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พนักงานท้องถิ่นได้เคลื่อนย้ายเรือให้ดำเนินการขายทอดตลาดเรือและทรัพย์สินที่อยู่ในเรือนั้น เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและชำระค่าเคลื่อนย้ายเรือแล้วเหลือเท่าใดให้นำความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิธีการเคลื่อนย้ายเรือ สถานที่เก็บเรือ การติดต่อเจ้าของเรือที่ถูกเคลื่อนย้าย การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้าย และค่าเก็บเรือซึ่งต้องไม่เกินค่าละหนึ่งพันบาท ให้เป็นไปตามระเบียบที่พนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศไว้ ณ สำนักงานของผู้ประกาศ

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขในใบอนุญาตจอดเรือ หรือจอดเรือเกินระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตตามความในข้อ ๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และให้พนักงานท้องถิ่นเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

ข้อ ๗ ห้ามมิให้เจ้าของเรือปล่อยให้เรือซ่งร่วหรือซำรุดจนไม่อาจเคลื่อนที่ได้คงอยู่ต่อไปในแม่น้ำลำคลอง

เมื่อพนักงานท้องถิ่นพบว่าเรือใดร่วหรือซำรุดจนไม่อาจเคลื่อนที่ได้ตามสภาพของเรือ ให้พนักงานท้องถิ่นสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของเรือดังกล่าวจัดการซ่อมแซมให้เรือนั้นสามารถเคลื่อนที่ได้ในสภาพของเรือ หรือรอลถอนหรือจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เรือนั้นไปพ้นแม่น้ำลำคลองภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง ในกรณีที่ไม่พบตัวเจ้าของเรือหรือพบตัวแต่เจ้าของเรือไม่ยอมรับคำสั่ง ให้พนักงานท้องถิ่นปิดคำสั่งไว้ที่เรือนั้น และให้ถือว่าเจ้าของเรือได้รับคำสั่งของพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคสองแล้วและเจ้าของเรือไม่จัดการให้เป็นไปตามคำสั่งของพนักงานท้องถิ่น ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร เพื่อให้การได้เป็นไปตามคำสั่งนั้น และให้มีอำนาจเรียกค่าใช้จ่ายในการนั้นจากเจ้าของเรือ

ข้อ ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

ข้อ ๘ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ